

Moțul și secuiul

Vasile Alecsandri

MAGHIARUL

Moțule,
Măi hoțule!
Nu tot trage-n carne vie
Și mai trage-n cea pustie.
Nu tot bate-n pieptul meu
Că-i păcat de Dumnezeu!

ROMÂNUL

Puiule,
Secuiule!
Ce cați tu la noi în munte?
Lance-n coaste, bardă-n frunte,
Ori un plumb vrăjit în piept,
Să te duci în rai de-a drept?

MAGHIARUL

Moțule,
Măi hoțule!
Tu ești tare, eu sunt tare;
Bun e Dumnezeu și mare!
De te-aș prinde-n mâna mea,
Zile tu n-ai mai avea.

ROMÂNUL

Puiule,
Secuiule!
Eu sunt tare, tu ești tare,
Dar ți-e lauda prea mare!
De-alde tine, fătul meu,
Mulți viteji ucis-am eu.

MAGHIARUL

Moțule,
Măi hoțule!
Sari din munte, dă-te în vale,
Ca să-mi mai scurtezi din cale.
În cea vale de-ai sălta,

Vai ş-amar de viaţa ta!

ROMÂNUL

Puiule,
Secuiule!
Nici eu să robesc la tine,
Nici tu să robeşti la mine.
Vrei, nu vrei dintr-un cuvânt?
Că te sting de pe pământ!

MAGHIARUL

Moţule,
Măi hoţule!
Tu n-ai nume, tu n-ai ţară,
Asta-i patria maghiară.
Tu se cade să-mi robeşti,
Căci tu om încă nu eşti.

ROMÂNUL

Puiule,
Secuiule,
Na! te du pe ceea lume
Ca să afli de-al meu nume.
Spună-ţi morţii din mormânt
De sânt om sau de nu sânt!